

РЕШЕНИЕ

№ 6854

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 06.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **11177** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 АПК.

Образувано е по жалба на В. Н. Г. срещу отказ на кмета на Столична община /СО/, район „К. поляна” обективиран в писмо рег. № ДИ/17-12/3/28.11.2011г. по искане вх. № ДИ/17-12/08.11.2011г. за заверка на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка, за издаване на скица и удостоверение за данъчна оценка за поземлен имот пл. № 746 находящ се в [населено място], Западен район (III-83), м. „С.” с площ от 803 кв. м., при граници: улица, улица, имот пл. № 349.

Жалбоподателят посочва, че оспореният отказ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 АПК и подлежи на съдебен контрол. В жалбата са изложени съображения относно незаконосъобразността на оспореното писмо – липса на форма, непосочване пред кой орган и в какъв срок се обжалва, че имотът е индивидуализиран и че мотивите на административния орган са неясни. Моли съдът да отмени оспорвания отказ. Претендира разноски.

Ответникът – Кметът на СО, район ”К. поляна” чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Посочва, че имотът попада в неурегулирана територия и че от дирекция „Софийски кадастър” му е посочено, че имотът не е регистриран. Моли съдът да отхвърли жалбата. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК. От

доказателствата по делото се установи, че обжалваното писмо е получено от Г. на 01.12.2011г. Изхожда от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С искане вх. № ДИ 17-12/08.11.2011г. жалбоподателката е поискала заверка на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка, издаване на скица и удостоверение за данъчна оценка за поземлен имот пл. № 746 находящ се в [населено място], Западен район (III-83), м. „С.“ с площ от 803 кв. м., при граници: улица, улица, имот пл. № 349. С писмо № ДИ-17-12(1)/11.11.2011г. кметът на СО, район К. поляна е поискал от Дирекция „Софийски кадастър“ във връзка с подадената молба за обстоятелствена проверка информация за имот с пл. № 746. С писмо вх. № ДИ/17/-12/2/25.11.11г. е отговорено, че поземлен имот с този номер не е регистриран. С оглед получената информация, ответникът е издал оспореното в настоящото производство писмо, с което е отказал извършването на административната услуга. По делото от жалбоподателя е представено Удостоверение № 70 00-250 от 20.01.2006г. от Дирекция „Софийски кадастър“. Удостоверението е издадено на [фирма] и в същото е посочено, че за новообразувания имот е определен проектен номер 746. Представени са и Обяснителна записка от февруари 2007г. и ръчна скица. Въпреки издаденото съдебно удостоверение и двукратно предоставената възможност на жалбоподателя за ангажиране на доказателства за обстоятелството вписан ли е имот пл. № 746 в действащия кадастрален план и скица, която да удостоверява номера на имота, такива не са предоставени.

При така установените обстоятелства, съдът обосновава следните правни изводи:

Административният орган е сезиран с искане за издаване на документ от значение за признаване на права - административна услуга по смисъла на §1, т. 2, б. ”а” от Закона за администрацията /ЗА/ във вр. чл. 21 ал. 3 АПК и § 8 от ПЗР към АПК. Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл. 587, ал. 2 ГПК за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Компетентен да извърши проверка относно владението и изтеклата придобивна давност и съответно да удостовери правото на собственост или да откаже издаването на нотариален акт е единствено нотариусът. Доказателствената сила на нотариалния акт, издаден по реда на чл. 587 ал. 2 ГПК, е оборима и всяко трето лице може да докаже в производство по чл. 537, ал.2 ГПК, че титулярът по нотариалния акт не е собственик. В производството по извършване на административната услуга релевантният факт е дали имотът е актуван като общинска собственост по реда на Закона за общинската собственост /ЗОБС/. Извършването на административната услуга обхваща издаването на акт, с който се удостоверява само този факт. За да извърши исканата административна услуга имотът по отношение, на който се иска административната услуга следва да е индивидуализиран в достатъчна степен, за да се извърши преценката от административния орган. По делото се установи, че имотът посочен от жалбоподателката като имот с планоснимачен номер 746 не регистриран в неодобрения кадастрален план. От жалбоподателя, въпреки предоставената възможност не са представени доказателства за нанасянето на имота в кадастралния план или кадастралната карта, което е пречка за индивидуализацията на имота. Представеното по делото Удостоверение от 2006г. е относно проектен номер на имота и не са представени доказателства, че имотът е нанесен с този проектен

номер, както и върху кой имоти от кадастралния план попада. След като имотът не е индивидуализиран в достатъчна степен пред административния орган е била налице пречка да определи дали имотът е актуван като общинска собственост, респ. дали попада върху имоти/част от имот, които е общинска собственост. Доколкото издаденият административен акт не преклудира възможността на жалбоподателя да иска извършването на нова административна услуга същият следва след индивидуализиране на имота в достатъчна степен да поиска отново заверката на молба – декларация.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли. При този изход на спора претендираните от ответника разноски и юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъдят. Същият не е направил разноски в производството, но е бил представляван от юрисконсулт, поради което и на основание чл. 78, ал. 8 ГПК следва да му се присъди юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения същото следва да е в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Претендираните от жалбоподателя разноски не следва да му се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. АПК СЪДЪТ

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Н. Г. срещу отказ на кмета на Столична община, район „К. поляна” обективиран в писмо рег. № ДИ/17-12/3/28.11.2011г. по искане вх. № ДИ/17-12/08.11.2011г. за заверка на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка, за издаване на скица и удостоверение за данъчна оценка за поземлен имот пл. № 746 находящ се в [населено място], Западен район (III-83), м. „С.” с площ от 803 кв. м., при граници: улица, улица, имот пл. № 349.

ОСЪЖДА В. Н. Г. с ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място] , [улица], [жилищен адрес] да заплати на Столична община [населено място], [улица] сумата от 150 (сто и петдесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: